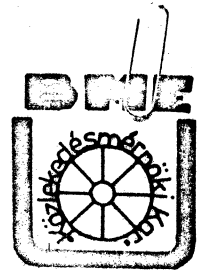
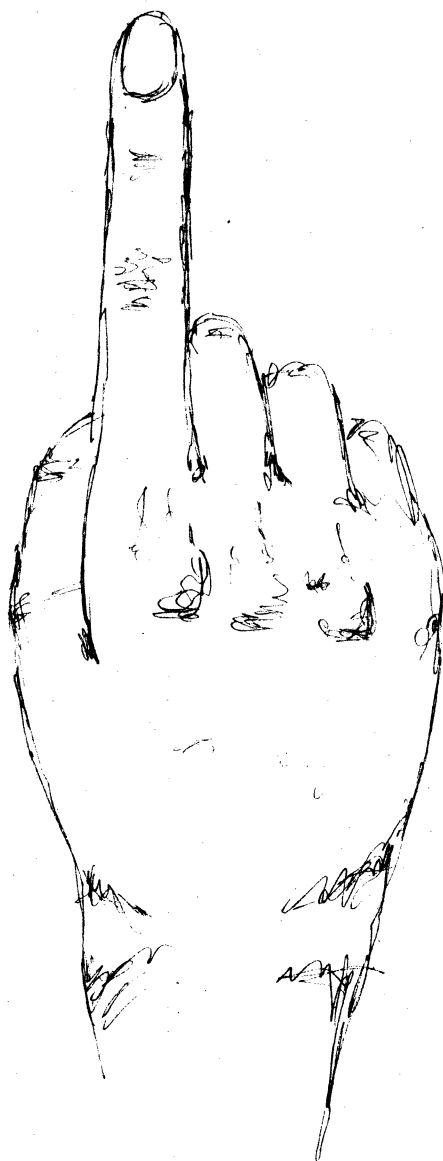

KÖZHIR

A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA VII. félév. 13. szám.

MÁSODIK SZOMBAT

A héten meglátogattuk dr. Zsáry, dr. Sárközy, dr. Prezenszky és dr. Lévay tanár urakat, hogy meghallgassuk a véleményüket a hétközi szabadnapról. Az összesen négy órányi beszélgetésből a következőket szűrtük le.

A Dékáni Hivatal különösen nehéz munkája az órarend összeállítása. A seregnyi peremfeltétellel való küzdelem, a hallgatók kérésének özöne, a kevés és nem megfelelő méretű terem örökös fejtörést okoz. Ez alapján nem csoda, hogy a Dékáni Hivatal minden olyan engedménytől mereven elzárkózik, amelyik precedenst jelenthetne, elejét véve ezzel az órarend átrendezési lavínának.

Statisztikusan ebben az évben minden második szombat szabad, hiszen egyik félévben mind, másik félévben egyik sem az. Szerencsésebb lenne, ha valóban minden második szombat lenne szabad.

Ez úgy volna megvalósítható, hogy a másfél órás előadások, melyeket gyakorlatilag minden második héten három óránként tartanak meg, kerüljenek szombatra. Sajnos, ez azonban a második félévben már nem oldható meg, hiszen az órarendet a Dékáni Hivatalnak péntekig nyújtania kell adnia.

Megoldásként egy út tűnik járhatónak. Az első egy-két hét után, amikor „beáll” az órarend mind a hat karon, az érintett 12 tankór a tanár beleegyezésével, az abszolút üresnek talált termekbe tehesse át foglalkozásait. / Az abszolút üres terem = a keddi napokon az egész félév folyamán legalább két órán keresztül üres terem. /

Prezenszky tanár úr véleménye szerint ez járható út, számíthat a Dékáni Hivatal megértésére.

Sárközy tanár úr elmondta, hogy az oktatók 90%-a bizonyára kapva kap az alkalmon, ha a felsőbb vezetés ezt engedélyezi.

Zsáry tanár úr is egyetért azzal, hogyha együtt van a nagy hármast a terem, a tanár és a diákság, jöjjön létre az óra is.

Lévay tanár úr: - az órarend korrigálását, azaz a szombati nap szabaddá tételét a félév elkezdése után el tudnám képzelni.

A megoldást-kereső diákságot nem csillapítja le az, hogy a kari KISZ Vezetőség két tagja 3 hete a tagság véleményének ismerete nélkül az órarendet elfogadta.

- szerk. -

Vendéglátás

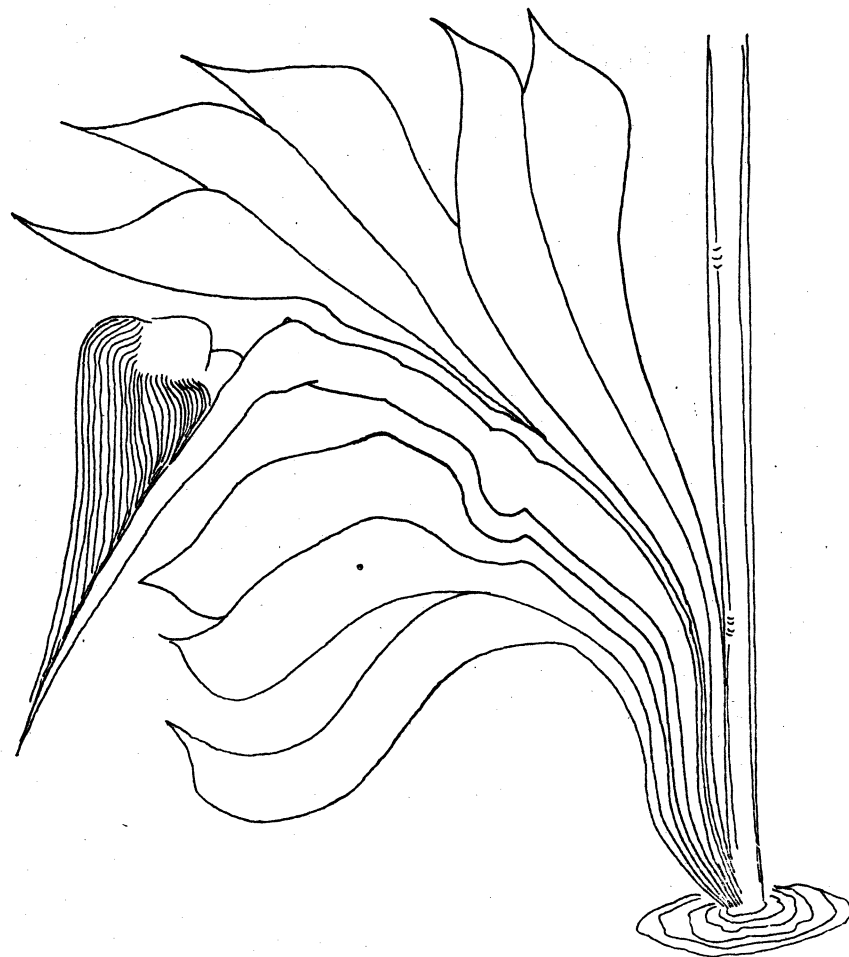
mini

Ez a részlet Konrád György A látogató c. regényéből való
A könyv többi oldalán hasonlóan fárasztó, izgalmas, borzalmas jelzőket és mondatszerkezeteket találhatsz.
Ugyanezen író hozzáférhető műve még A városalapító.

Közben azonban várom ügyfeletem.

Jöjjenek el vizsgáztatóink, a gyerekek, meleg kezükkel és illatos koponyájukkal, öröklétbe ingázó füzös cipőjükkel és előszívárgó mosolyuk érdemrendjével, őskori aggodalmukkal és rémületes tanulékonyságukkal, akarnok mániájukkal és furakodó hizelgésükkel, elkábíthatatlan önzésükkel és kísértő gyengeségükkel, alkalmazkodásuk sérelmeivel és hitványságunk kaján lenyomatával, jöjjenek a gyerekek, hozzák ide a kórházban, bölcsödében, orvosi várószobában, idegenek karjában, sétatéri padon, szemetesvödörben hagyott csecsemőket, a lehülő testű vizeletben ázó, kiszéradó, párna alatt fuldokló, széngázból kimentett, falhoz nyomott földre ejtett, üvegcserep és krumplihéj között ótvarosan fekvő csecsemőket, ezeket a hivatlan és bosszúálló ellenfeleket, jöjjenek számozott fehérneműjűkben és elforduló szeműkkel az intézeti gyerekek, az aki hiába vár a rács mögött, mert senki sem jön hozzá, akinek rimázkodó leveleire sohasem érkezik válasz, akit be kell mutatni börtönből szabadult anyjának, aki lábujj között égő papírral rugdalózik, és eltakarja tintával befeketített nemi szervét, akit örökbefogadnak, hogy napközben vigyázzon a kutyára és felhossa a boltból a tejet, aki örül, mert várja karáncsonyor egy félkegyelmű öregasszony háját szeletelve egyetlen szobájában, nagy halom iszapszén és faforgács között, jöjjenek eredei avarban, gyóntatófülkében, gyapotszállító uszályban, homoktárolóládákban, lakatlan sertésólban töltött éjszakáik után az elfogott csavargók, a fiú, aki engesztelhetetlen, mert anyja az ágyból leköltöztette a földre, hogy melléje az új élettárs fekhessen, a lány aki izzó piszkavassal akarja kiszúrni féltestvére szemét, de az utolsó pillanatban elejtette és kifutott az ajtón, kamasz, akit késsel üldözött a körfolyóson az apja, s már majdnem utolérte, amikor egy bibliás öregasszony kidugott a lába elé egy seprűnyelet, bevonszolta a fiút, és sirva-nevetve csókolgatta kezét, amíg ő evett és elaludt s a másik, akit félőrülten keres egy öreg házaspár értelmetlen sejtések után kószálva az utcán, s a többiek, akiket selyemcukorral, könnyel és lendkerekes tűzoltókocsival sem lehet otthon tartani, mert kimásznak az ablakon, és bedobják iskolástászkájukat egy pincébe, és cipőtálpbélésük alá rejtik a kótt pénzt, felfegyverkeznek iránytűvel, konyhakéssel, papíralarccal, zseblámpával, és elindulnak a határra, nevelő szándékú pofonok felé és elmennének tengerentúlra, idegen bolygókra is, míg a sötétzárkába nem kerülnek, ahol csak másodnapként kapnak enni és fejberúgják a besugót, meglátogatják anyjukat és leütik a pénzesfiók kulcsért, és megbilincselte kézzel kiugranak a vonatból, és a tárgyalóterem elött álltörnek a nyugdíjas kíváncsiszkodók gyűrűjén, és sarkukban a fegyörrel felugranak egy induló teherautóra, és átkusznak a rabgazdaság letöretlen kukoricatábláján, csikos rabruhájukat egy árokban kicserélve, és kibontják céllájuk falát és átvetik magukat a kőkerítésen, de aztán mindig megkerülnek, nádasban vacogva, feltörtajtaju nyaralókban, tehervagonok cukorrépahalmán, rendőrségre surranó szerelmük albérleti ágyában, míg végre bekerülnek a nagyidősök közé, s már egyedül ülnek őszén, kopaszon, a fegyház lovaskocsijának bakján, keveset szólnak, motozaskor nincs mit elvenni tőlük, és elsírják magukat, szabadulásuk napján, mikor a nevelőtiszt kezét fog velük, és minden jót kíván; —

Egy nőrőljárt tankör

Ha valaki meghallgatta volna azt a tankörünkben kialakult beszélgetést, amelyet két zárthelyi időpontjának eltolása váltott ki, azt gondolhatta volna - ezek mind üres követelődések, javarészüik ilyen teremhelyzet mellett úgyszólván megoldhatatlan. És különben is ott van a tanszéki képviselő, a tankör véleménye így torzulás nélkül eljuthat a tanszékekhez. -

Hát, igen, ez így rendben is lenne, csak azt nem értem, az év elején hogyan sikerült mégis elosztani a zárthelyi időpontjait. Ezek ugyanis az órarendszerű beütemezéssel megnyugtatóan egy hét távolságra kerültek egymástól. És most, pont a hátrában megromlott a helyzet. Egyik zárthelyinket úgy írtuk meg, hogy az üres helyekre más tankör telepített be, és más témából számoltak be írásban. Még aznap megtudtuk, hogy a következő két zárthelyinket egy napon, köztük egy óra szünettel fogjuk megírni, esetleg az egyiket eltolhatjuk még későbbre tovább zsúfolva a programot. Itt pedig már a tanszéki képviselő sem tud segíteni, ha csak nem szegődik kőművesnek a készülő új épületünkhöz.

Ugyanezzel a tankörrel fordult elő, hogy az idei egyik tantárgyunk laboratóriumi gyakorlata a kiadott órarendtől eltérő időpontban került megtartásra. A tanszék túlterhelt laborokra, valamint az illetékes külső vállalatokra hivatkozott. Ilyen okok miatt péntek délutánra egyetlen gyakorlat került, míg szerdán egész nap bent voltunk, fittyet hányva a tömbös rendszerű oktatásra. Kérésünket úgy orvosolták, hogy szerdáról átraktak két órát péntekre, így szerdán maradt egy kétórás előadás. Mi a kisebbik rosszat választottuk: a pénteket.

Remélem tankörünk egyedül áll ilyen jellegű problémáival, mert mint tapasztaltam, megoldásuk igen körülményes, néha lehetetlen!?

Hamza István

Őszi célforgalmi utasszámlálás

Már javában folyik a forgalomszámlálás, így megvizsgálhatjuk, hogy dolgoztunk eddig, s hogyan legyen a hátralevő hetekben.

A beosztásokat mindenki a munka előtti napon délelőtt 9 órától a KISZ-ben / K.I.45. / kapja meg, hétfői beosztást pénteken. Sajnos minden nap előfordul, hogy egy pár hallgató nem jelentkezik a papírjáért. Megeshet, hogy valakinak közbejön valami / beteg, vagy nagyon komoly indoka van /, így nem tud másnap dolgozni. Ezt tudatnunk kell a BKV-val, ezért a munka előtti napon hívja fel a 151-426-os telefonszámot, s ott jelentse be, hogy helyetteséről gondoskodhassanak. A tömbök kitöltése nem okoz problémát, hogy a tele tömböt odaadjátok-e egy BKV-snak, vagy visszahozzátok a KISZ-be, mindegy. A Vállalat kéri azonban, hogy egy kicsit olvashatóbban töltsük ki a lapokat. Sajnos, megtörtént, hogy va-

lakit lakóhelyétől távoli helyre osztottak be, Emiatt reklamáltunk, reméljük, ezentúl jobban figyelembe veszik a lakhelyet.

A munkánkkal eddig különösebb probléma nem volt, de azért valamire szeretném felhívni a figyelmeteket. Mi ezt a munkát elvállaltuk, szerződést is kötöttünk, hogy az előre kijelölt időpontokban dolgozni fogunk. Mégis egy-két ember nagyon „lazán” fogja fel ezt a köteleességét. Gondoljunk el ezen egy kicsit, ha most, az önként vállalt feladatot nem végezzük el becsületesen, mi lesz velünk akkor, ha már „muszáj” lesz dolgozni. Most számít ránk a BKV, meg kell állnunk a helyünket, mert -- lehet, hogy már frázisnak hangzik, de az egész egyetemet képviseljük.

Kérek minden forgalomszámlálót, érezze szívügyének, hogy a kijelölt időben és helyen pontosan megjelenjen.

Kővári Ágnes

Krokodilmadár

Kiegészítő szakasz Nagy Lajos Képtelen Természetrájzához.

Hallottam arról a madárról, mely együtt él a krokodillal / számbiózis /. Ez az apró madár föl-alá röpköd a mások számára oly borzalommal vegyes féltelmet jelentő krokodil szájában.

A krokodil lustán úszik a lanyagos pocsolyában, és kifigyeli a szemjázó állatot, teszem azt a gnut. Pontosabban, nem én teszem, - dehogya is, inkább figyelmeztetném, hogy ne, hanem ő maga teszi azt. Ekkor a krokodil víz alá bukva a közelébe úszik, és a gnu halálát megvívó bátorsággal és gyorsasággal elkapja és szétropantja azt. Bekobelezése után, kinn a paron, eltátja száját, és gyilkolás utáni sziesztáját tölti.

A madár ezalatt alázatosan, nem levásból önhasznúan kiszolgálja, minden különösebb lelkiismeretfurdalás nélkül. Aprólékos gondossággal esőrével kicsipogeti a gyilkos fogak közül a húsmaradékokat. Ezzel „a kocsko is jóllakik...” mintára a madár is jóllakik, és a krokodilnak sem kell, - mert még ahhoz sincs esze - fogat piszkálni, netán mosni.

Ez a madárnak ily módon adhatnók a röpizska, vagy a fopuce-madár nevet. / Nevet, aki nevet./

S ha lenne, de nincs, egy itélőszék mely megidézne a krokodilt, és az elmesné, / bár oly sok értelmetlenség van a krokodil fejében, mint a majdan belőle készülő retikülben, / de annyi esze még neki is van, hogy ne menjen el, önmaga elítéltetéséért. Ő már egy ilyen. Ő a kitervelő, a végrehajtó, semmi kétség...

De mi van a madarunkkal?

Ő nem. Ő neki nem volt tudomása erről, / hogyne lett volna, de még saját lelkiismeretével szemben is letagadja, / és egyébként is milyen nagy hasznot hajt ő / fogat tisztít/. Ezen nehéz munkáért kapja / azaz csipegeti / a jól megérdemelt jutalmát. Ez csak nem bűn?

Tarján Frigyes

KEZEMTÖCI BAZNORSÁG! JAN 4 - 31 - 19
TELEVILÁGOSÍTÁS A K.I.S.I. ELŐTTI FALIÚJSÁGON
TALÁLHATÓ, ILL. BENT A K.I.S.I - BEN

MALACLOPÓ

A Karl Papírman olvastuk:

Tisztelt Ifjúasági Parlament!
Kedves Kollégák!

Én most kénytelen leszek az ellenkezőjét csinálni annak, amit a klasz-szikus szónevelési szabály előír: tehát a tapintatlan részével kezdem. Megmondom őszintén, nem nagyon tetszik a parlament légköre. Az a magatartás, vagy mentalitás, hogy csak arról beszélünk, amit másoktól olvárunk. Kíváncságműsor-szerűen mindenki tippet adott másoknak, hogyan kellene csehatni a tantárgyát, hogyan kellene kihagyni az anyagból még többet - mert már tanultuk a középiskolában. Akkor én megkérdőztem, hogy miért nem tudják azt, amit a középiskolában megtanultak, amiből felvételiztek? Akkor miért nem tudják elemi matematikai és fizikai ismereteiket alkalmazni itt - mondjuk az államvizsga alkalmával? Vagy miért nem tudják a negyedéves tervezés-zárthelyiben azt, amiből másodévből vizsgáztak, vagy harmadévből szigorlatoztak?

Elsősorban saját munkájuk alapján fog eldőlni, hogy milyen szakemberek fogják ezt a társadalmat, ezt az országot jól és hasznosan szolgálni. Higgyék el, hogy a helyzet egyáltalán nem megnyugtató, és én nagyon tapintatlan és barátságtalan vagyok, hogy ennek most hangot adok. Úgy teszem ezt, amikor saját gyermekemmel szemben szigorú vagyok, hiszen ha visszagondolok, én is azokra emlékszem hálával, akik a követelmény mércéjét magasra emelték.

Legyen szabad most egy egészen friss benyomásomat elmondani. Három fran-

cia építési hallgató leveléből idézőn, akik a közelmúltban Magyarországon járniak elnyerve egy nemzetközi pályázaton a magyar kulturális miniszter, Pozsgy elvtárs díját. Nagy szereleltől emlékeznék itt-től-től napjainkra, de levelükből kritika is kicsendül: „Ti szerencsés helyzetben vagytok, mert számotokra a társadalmi rend biztosítja a munkalehetőségeket. Ennek azonban van hátránya is, mert nem tanultok meg versenyezni, és küzdeni a pozíciókért. Unalmasak a vitáitok, és az élet nem igazol benneteket: az épületek, amiket megnéztünk silányak, megoldatlanok tervben és kivitelben egyaránt.” Míndozt egy érdekes példával erősítették meg: „A haltenyésztésben a pontyok közé betesznek egy harscsát, azért, hogy a pontyok nehegy túl nyugodtan éljenek. Mindig izgulniuk kelljen, állandóan védekezni, tehát a harscsa jelenléte sorkent tölög hat rájuk. Nálatok nincsen harscsa, ezért elpuhultatok, elhiálatok.”

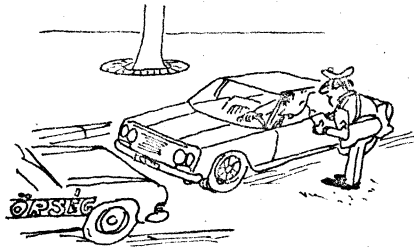
Ezt érzem most egy kicsit én is. Túl sokat beszélt mindenki arról, hogy mit csináljon a másik. De bajban lenne, ha megkérdnénk, hogy ő helytállt-e, az egyetem VELLE szemben támasztott követelményeinek megfelelően.

Hát onnyit erőből a gorenba, tapintatlan bevezetésről.

Idézet Hoffer tanár úr az Építészmérnöki Kar ifjúasági Parlamentjén elhangzott beszédéből.

Megjegyzés: Úgy éreznük, hogy Hoffer tanár úr felszólalása nemcsak az építészekre vonatkozik, hanem sok tanulságot tartalmaz a számunkra is néhányan igazán magukra vehetőnk!

- szerk. -

- Már egy órája követem önt, de nem követett el egyetlen kihágást sem. Mi ez, ha nem a rendőrség félrevezetése?!

HÉTFŐ: KEZELTETEL LÖVÉSZET AZ ALAGSORI LŐTÉREN

LEPZÁRMŰ STÚDIÓ -> A LIKBAN

DECEMBER 7. 18:30 (CSÜTÖRTÖK)
VENDEGÜNK: Kiss Dezső (Jólán) + a 216 kW-os BMW - OSELLA;
Tájékoztató a MITFAHRER-KÉPZŐ TANTOLYANÉHRŐL
VALAMINT AZ 1. FIN-TÚRA AUTÓVERSENYRŐL.
TELEVÉGI ZÁRÓ MŰSOR

	Kiadja a BME Építészmérnöki Kar Kisebvezetője
	Felolós szerk.: KOMOSZIN COLZAN Főszerkesztő: MILÉ KÁROLY KÉSZÍTETTEK:
Helye: Budapest, Tarján Frigyes, Balogh Ianc, Kolencsa Csaba, Szabó László.	
Készült a BME sokszorosító üzemében a 70222 számú magrendelő alapján Sokszorosítás vezetője: MISZORI SÁNDOR	